

A keresztyénüldözés kezdetei

A Pünkösdkor megalakult keresztyén egyháznak már a születésétől kezdve a legvéresebb üldözéssel kellett szembenéznie az egész római birodalomban.

3. oldal

Képzeltbarát

Vajon adhat-e okot aggodalomra, ha a gyermeknek van valamilyen képzeletbeli barátja: megszemélyesített tárgy, plüssmaci, kitalált emberi lény?

4. oldal

Muzulmánok Magyarországon

A Magyar Egyházak Ökumenikus Tanácsa tett látogatást a Magyarországi Muszlimok Egyházánál. Magyarországon közel tízezer muzulmán él.

7. oldal

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2014. JÚLIUS XXV. ÉVFOLYAM 13. SZÁM

REFORMÁTUS MAGYAR VAGYOK...

A reformáció több nép életében is szerepet játszott a nemzeti fejlődésben. Mind a németben, mind a magyarban a reformáció teremtette meg az irodalmi nyelvet. Istentiszteleti nyelvként a román nyelvet is a reformációnak köszönhetően használták először.

Ugyanis a reformáció – sok más mellett – abban különbözött a katolicizmustól, hogy nemcsak keresztyénné, hanem anyanyelvűvé, azaz nemzetivé is tett. Innen származik az a felfogás, hogy Református Egyházunk nemcsak a vallásos neveléssel, hanem nemzetünk megtartásával is foglalkozik. Vagyis nemcsak reformátussá kell, hogy tegyen, hanem magyarrá is. És ezt a nemzetmegtartó szerepet példamutatóan betöltötte 500 év alatt. A reformációnak ez a nemzeti felfogása onnan származik, hogy nemcsak a latint, hanem minden nyelvet kedvesnek tart Isten előtt, és vallja, hogy minden nyelven dicsérni kell Istent.

Az utóbbi években két kérdés is megfogalmazódott egyházunk nyelvét illetően. Először az, hogy milyen nyelven tartunk istentiszteletet románosodó vagy már el is románosodott, de református vallását megtartó egyháztagjainknak. Az Istent tagadó baloldali-liberálisok választhatónak gondolják az ember vallását, nemzetiségét, sőt még a nemét is. (2. oldal)

KI AZ ÉN FELEBARÁTOM?

Sokszor nem könnyű megkülönböztetni a barátot a hízelgőtől. Látszólag mindkettő jót akar, bár végül csak az egyik tartja be ígését. A hízelgő ugyanis csak kellemes, de a barát hasznos is. Mert míg a barátunk második énünk, addig a hízelgő csupán fényt tart elénk, amitől nem világosabbak leszünk, hanem árnyékunk lesz hosszabb. A hízelgő ugyanis úgy akarja elérni célját, hogy közben kiszolgált önmagunknak, az igaz barát viszont, ha kell, még önmagunktól is megvéd. A hízelgő folyton azt hajtogatja, hogy milyen nagyszerűek va-

gyunk, a barát viszont mindig arra hívja fel figyelmünket, hogy milyen nagyszerűvé válhatunk, ha hűséggel járjuk utunkat. A hízelgő olyannak mutat, amilyenek mi szeretnénk látni magunkat, a barát pedig olyannak, amilyené válnunk kell. Ha pedig végképpen nem tudjuk megkülönböztetni a hízelgőt a baráttól, akkor utasítsuk vissza mindkettőt. És bár ezzel vakságunkat tesszük nyilvánvalóvá, mégis eredményt érünk el, mert míg a hízelgő csúfolódni kezd rajtunk, addig felebarátunk mellettünk marad és vigasztal.

REFORMÁTUS MAGYAR VAGYOK

(folytatás az 1 oldalról)

A Biblia ezzel szemben azt vallja, hogy Isten szabja meg az ember vallását, nemzetiségét, nemét és az összes többi részét önazonosságának, nekünk csak el kell fogadni, nem pedig felcserélni. A románosodást tehát nem csak magyar, de keresztény szempontból se tudjuk helyeselni. Isten előtt nem kedvesebb a román, mint a magyar.

Reménység szerint mind többen fogják felismerni a román nép tagjaiból, hogy az Istennek tetsző élet egyedüli mérceje a Biblia. Ez az alapja a református kereszténységnek, és ezért lehet, hogy román származásúak is reformátusok akarnak lenni meggyőződésből. A reformáció értelmében őket is megilleti az anyanyelvű hitélet. Ez nem jelenti azt, hogy nekünk fel kell adni a magyar nyelvűségünket azért, hogy szolgálj hűzgeléssel reformátussá tegyük őket. Ha a megoldás a reformáció szerint az, hogy mindenki a maga nyelvén dicsérje Istent, akkor a román származásúaknak joguk van egy román nyelvű református felekezet alapítására, ami lehet nekünk alárendelt, vagy szervezetiileg független.

Amíg ez létrejön, semmiképpen sem érvényesülhet az a felfogás református egyházunkban, mint ami Romániában megszokott, hogy ha tíz magyar van egy társaságban és egy román, mindenki románul kell beszéljen arra az egy románra való tekintettel. Hanem az a helyzet kell érvényesülnön, mint amikor külföldön tartózkodva elmegyünk egy református istentiszteletra, és miértünk nem fognak az egész külföldi gyülekezetnek magyarul prédikálni.

Összefoglalva tehát: az egyházunk azoknak közössége, akik *református hitvallásúak és magyar nyelvűek*. Ezenkívül létezhet magyar katolikus, román református felekezet, stb. Az egyházunk magyar nyelvűségét Romániában törvény biztosítja, amelyet a román kormány 2008. február 20-án, a 186. sz. határozatában jóváhagyott, és megjelent a Hivatalos Közlöny („Monitorul Oficial”) 2008. március 5-én kiadott 171-es számában. Ugyanakkor kedves Isten előtt, hogy vallási és nyelvi származásra tekintet nélkül – az illető kérésére – bárki tagja lehessen egyházunknak, ha a református hitvallást és a magyar nyelvet elfogadja.

PÁZMÁNY ARTILA

AMIT ISTEN LELKE MEGTEHET

„Amikor az egész nép mindenestől átkelt a Jordánon, azt mondta az Úr Józsuének: Válasszatok ki a népből tizenkét férfit, törzsenként egy-egy férfit, és ezt a parancsot adjátok nekik: Vegyetek föl tizenkét követ innen a Jordán közepéből, ahol a papok lába áll szilárdan, vigyétek azokat magatokkal, és tegyétek le a szálláson, ahol ma éjtel megszálltok.” (Józs 4,1-3)

Izráel népe megérkezett az ígéret földjének határára, de még előttük volt a kavargó, bővizű Jordán, melynek neve magyarul sebesen folyót, de halált is jelent. Józsué kapta a parancsot Istentől, hogy menjenek át a kavargó vizű Jordánon, elől a papok a frigyládával, várják meg, míg mindenki átkel, de mielőtt ők is kijönnek a folyóból, vegyenek egy-egy követ a nemzetségek száma szerint, emlékeztetőül a jövő nemzedék számára. Mire kellett emlékezni? A csodára, Isten gondviselő szeretetére!

Zuhogó, kavargó vizeken nekünk is gyakran át kell mennünk, s a habok közt remeg a szívünk, hogy ott leljük majd sírunkat. Mennyi szenvedésen, megpróbáltatáson kell átmenjen Istennek minden gyermeke is! Mennyi félelmen, betegségben, operáción, szereteteinek temetésén. Mikor ezekre gondolkunk vissza, jó lenne, ha nem az önsajnálát hangja szólalna meg

bennünk, hanem a hála hangja csendülne fel szívedben-lelkedben, hogy mindenek ellenére megőrzött az Úr Isten.

Jó lenne gyermekeinknek, a jövő generációnak nem felnagyított hőstetteinket átadni, hanem beszélni nekik Isten szabadításáról, megmentő szeretetéről. Beszélj arról, amiről Péter beszélt az első pünkösdkor: a Jézus Krisztusban megmutatkozott isteni kegyelemről. Életed emlékkövei hirdessék a jövő nemzedéknek azt, hogy a zúgó Jordán vizéből, az elnyelő és megfojtani akaró bűn örvényéből Jézus Krisztus keresztthalála és feltámadása által kimentett az Isten. Merj ezekről bizonyosságot tenni, mert a karácsony lassan csak az ajándékokról szól, a húsvét a nyusziról, a pünkösddel meg végképp nem tud mit kezdeni a mai ember. Pedig veszélyes vizű Jordánok mindig lesznek, és egyszer majd át kell kelni a túlsó partra is, de mit kezd ezekkel a helyzetekkel a mai ember, ha nem ismeri a Szabadítót?

Kedves testvérem, ha te már megtapasztaltad Isten szabadítását az életedben, ha a gyermeked azt mondja: mesélj nekem édesapám, édesanyám, akkor mesélj Isten kegyelméről, az Úr Jézus Krisztus szeretetéről és a Lélek erejéről.

NAGY RÓBERT

NEM CSAK KEZDETI FELBUZDULÁS

„És minden nap egyakarattal kitarva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala eledelben örömmel és tiszta szívvel.” (ApCsel 2,46)

Szinte hihetetlen: több ember egy helyen, egy közösségben, és mind egy akarattal! Azt szoktuk meg, hogy ahol több ember van, ott mindenki mást akar. Sőt, mindenki rá akarja erőltetni a maga akarát a másik emberre. A Szentírás valami másról beszél: ahol jelen van Krisztus, ott csak egy akarát létezik, az Ő áldott, szent akarata. Ha mindannyian elfogadjuk a Krisztus akarát, csodálatos békesség fog uralkodni közöttünk, mert egy akarát, a Krisztusé fog irányítani.

Az Ige úgy fogalmaz, hogy „kitarva a templomban”. Az eredeti görög szövegben ez azt is jelenti, hogy valamit – a közösséget – napon-

ként folytattak a templomban. Vagyis a hitnek van folytatása. Sok ember életében elkezdődik valami, majd nincs folytatás. A bajban kiáltunk Istenhez, majd amikor megszabadít, elmarad a hála. Nemrég kerültem új gyülekezetbe, az emberek lelkesek, örülnek, sokan jönnek templomba. Azért imádkozok, hogy ez így is maradjon. A hit nem lehet egy kezdeti felbuzdulás, kell legyen folytatása, naponként.

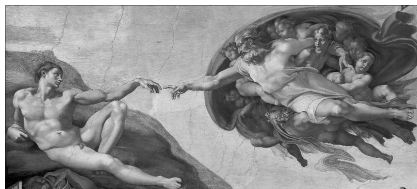
Az ősgyülekezet tagjai örömmel és tiszta szívvel voltak együtt. Ahol jelen van Krisztus, ott öröm van, és az emberi szív is megtisztult. De hitüknek gyümölcsei is voltak: megtörték a kenyeret. Ahol jelen van Jézus Krisztus, ott jut kenyér a felebarátnak is.

Ha akarsz boldogan, tiszta szívvel őszinte élelet élni, fogadd el Krisztust.

MATHÉ RÓBERT

ISTEN MEGISMERÉSE AZ ÓSZÖVETSÉGBEN

Michelangelo Buonarroti (1475–1564) legnagyobb alkotásának a vatikáni Sixtus-kápolna mennyezetfreskójának legismertebb részletét, Ádám teremtését tartják.

Ezen keresztül igyekezett érzékeltetni a Teremtő és teremtménye közötti apró, mégis áthidalhatatlan távolságot. Isten ezt a távolságot Jézus Krisztus testté lételével, és a Szentlélek kitöltésével szüntette meg.

Isten azonban az Ószövetség embere számára sem volt távol, hiszen őt kiemelkedő lehetőséget adott a vele való mindennapi találkozásra illetve az Ő megismerésére. Az Ószövetség embere számára a Tóra (az ószövetségi törvény), a templomi kultusz, a királyság intézménye, a próféta és a bölcsesség-irodalom eszközein keresztül valósult meg az Istennel való folytonos kapcsolat.

A Tóra tanítás, útmutatás és nevelés is egyben, melynek értelmezésén és engedelmesség gyakorlásán keresztül Isten tekintélye és befolyása kapott helyet a zsidó ember hétköznapjaiban.

A KERESZTYÉNÜLDÖZÉS KEZDETEI

A Pütkösdkor megalakult keresztyén egyháznak születésétől kezdve komoly üldözéssel kellett szembenéznie.

Péter apostol és Krisztus többi tanítványa napokon belül a zsidó legfelsőbb vezetői testület, a vének tanácsa (szanhedrin) előtt találta magát, ahol Krisztusról szóló bizonyágtételükért vonták felelősségre őket, majd az evangélium terjedésével a Római Birodalom ellenállása is egyre csak nőtt.

Róma valláspolitikája közügyként kezelte polgárai „hitéletét”. A meghódított népek vallásszabadságot kaptak olyan formán, hogy isteneiket beépítették a római Pantheonba (az összes isten számára épített templom), az álla-

A papok által irányított templomi kultusz óriási szerepet töltött be Isten népének életében, hiszen Isten „valódi jelenlétét” közvetítette az áldozatok bemutatásán keresztül.

A királyság intézménye Isten hatalmának politikai megtestesülése. Számukra „Jahve király” (teokrácia) minden időben, de a nyilvános, valóságos és mindennapi politikai megnyilatkozásokat szükségszerűen emberi eszközén, a királyon keresztül gyakorolta.

Ha a király Isten politikai téren történő vezetését volt hivatott véghezvinni, akkor a próféták hasonló szerepkört töltöttek be társadalmi téren. Isten kritikáját és ítéletét fogalmazták meg, és tolmácsolták a választott nép minden rétegének, a királyi és a templomi udvart is beleértve.

Végül pedig az Istennel kapcsolatban megélt tapasztalatok megfigyelését és értelmezését a bölcsesség-irodalom foglalta össze és örököltette meg. Ezek nem beszélnek közvetlenül Istentől (lásd: Eszter könyve, ahol egyszer sem fordul elő Isten neve), hanem következtetéseket fogalmaznak meg Róla, melyek által a napi valóság szintjén kerülhet közel az ószövetségi ember Istenéhez.

Ez az öt kapcsolati mód tette „elérhetővé” az Ószövetség embere számára Istent, és igyekezett megszüntetni a távolságot (több-kevesebb sikerrel) Isten és népe között. (Walter Brugemann, *Az Ószövetség teológiája című könyve nyomán*)

mi alkalmazottaknak pedig áldozatot kellett bemutatniuk nekik.

A keresztyének a bálványimádásnak még a látszatát is igyekeztek elkerülni, nemhogy embert istenítsenek, ezért a konfliktus csak idő kérdése volt. Kezdetben elszigetelt rendbontóknak tekintették a keresztyéneket, és egyéni eljárásokat indítottak ellenük. A közhangulat is ellenük szólt: a természeti csapásokat és járványokat számlájukra írták, erkölcstelenséggel vádolták őket, és mivel az úrvacsorában titokban részesedtek, ezért még nagyobb gyanakvással tekintettek rájuk.

Néró császár (Kr. u. 37–68) az emberi nemzetség gyűlölőinek nevezte őket, és Róma felgyújtását is rájuk próbálta fogni, pedig hivatalosan a császárkultusz megsértésén kívül legfeljebb a nem engedélyezett gyülekezésekkel vádolhatták őket.

Deciusz császár azonban már a keresztyéneket látta a Birodalom megszilárdításának legnagyobb ellenségeit, ezért az egyház kegyetlen üldözésébe kezdett (Kr. u. 249–251), amivel felemás eredmény ért el. A megrettenők ugyanis elmenekültek vagy elhagyták hitüket, de rengetegen vállalták a mártírhalált is (Egyiptomban naponta 50–60 kivégzést is végrehajtottak).

TOKÁR SÁNDOR

A BOGUMILOK

Az egyház történetében számos helytelen elgondolás született Istennel kapcsolatban, melyek a Szentírás félreértelmezésén alapultak.

A bogumilok a 7. századtól kezdtek elterjedni a Balkán-félsziget déli részén. Közösségüket valószínűleg Péter bolgár cár uralkodása idején (927–968) egy Bagomil nevű pap alapította. Tanításuk szerint a világot a jó (Isten) és a gonosz (ördög) határozza meg. A mindenséget Isten elbukott fia, Satana'el teremtette. A munkát az ördög előtti hódolatnak tekintették, és nemcsak a paráznaságot vagy a többnejűséget, de egyáltalán a házasságot is bűnnek tekintették.

BOGUMIL EMLÉKKŐ A MAI BOSZNIÁBAN

A bogumil tanítás szerint Isten másik fia, Mika'el azonban Jézus Krisztus képében eljött az emberek közé, hogy megmutassa az igazság felé vezető utat. Úgy hitték, hogy az emberben egy jó és egy rossz lélek lakozik, és miután a rossz lélek eltávozik az emberből, azután lesz valaki bogumillá.

Az ellenük indított harcot 1115-ben I. Alexiosz Komnénosz bizánci császár kezdte el, aki Bazileosz orvost, a szellemi vezetőjüket máglyán megégette. Ekkor az üldözések elől a mai Bosznia területére menekültek, ahol patarenus néven váltak ismertté. 1230 táján IV. Béla magyar királyunk domonkos szerzeteseket telepített Szlavóniába azzal a céllal, hogy megterítsék őket. Jövedelmük biztosítására még rendházakat is épített és birtokokat is adományozott Zágrábban és környékén.

A Bulgária északi részén fennmaradt csoportjuk a 18. században menekült a Bánságba és Erdélybe a törökök elől, hatásuk a mai napig kimutatható egyes helyi népszokásokba.

TOKÁR S.

KERESZTYÉN NAGYCSALÁD

Az Élesden működő „Kajántó Mária” Gyermek és Ifjúsági Otthon vezetőjével, Dénes Évával beszélgetve sok mindent megtudtam az ott folyó munkáról.

Az 1997-ben indult szeretetotthon 2001-ben bővült ki ifjúsági otthonná. Ez azt jelenti, hogy a felnőtt ifjak nem kell elhagyják az otthont 18 éves korukban, hanem amíg önálló életet nem tudnak kezdeni, addig lakhatnak az otthonban.

3-tól 23 éves korig 24 kiskorú és 5 nagykorú „családtag” él az otthonban. A nagykorúak közül van, aki egyetemen tanul, de akad, aki már dolgozik. Az egyik fiatal a szakács iskola elvégzése után az otthon konyháján készíti testvérkéinek az ételt. Persze nem csak az ifjak, hanem a gyerekek is besegítenek a munkába. Éppen úgy, ahogyan az egy családban is lenni szokott. Mindenki a maga képessége szerinti napi feladatokat kapja.

A 18 éven felüliek külön épület-szárnyban laknak, mivel ezáltal is önállósodásukat igyekeznek elősegíteni. A gyermekek és ifjak testvéreként kezelik egymás, segítenek egymáson. A nagyobbak elhosszabbat az iskolából, besegítenek nekik a tanulásban, a házi feladatok elkészítésében... nagycsaládként működik az otthon. Örömmel hangsúlyozza e tényeket a vezető.

Az otthonban vannak árvák, félárvák és elhagyott gyermekek. Ritka az a gyermek, akit látogat valamilyen rokon. A leggyakrabban látogatott gyermeket is legfeljebb ha 3 havonta keresik fel. De a legtöbb kicsi iránt senki sem érdeklődik.

Miért végzi ezt a szolgálatot? – kérdezem Dénes Évát. Azért, mert elhívást, sőt Isten irányából érkező biztatást is kapott – érkezik a válasz, és nem is lehet egy ilyen munkát másképpen végezni. Számos nehéz helyzetet említ, de mindezek mellett ott az ígéret és a mindig időben érkező segítség. Nem beszélve a gyermekek, illetve a rendszeresen hazalátogató ifjak visszajelzéseiről.

A „fészekből kirepültek” valahány-szor hazalátogatnak, bár nincsenek fényes anyagi helyzetben, sohasem érkeznek üres kézzel. Próbálják viszonzni mindazt, amit gyermekkorukban kaptak: anyagiakat, de leginkább a szeretetet és gondoskodást. Mint egy családban.

GHITEA-SZABÓ JÓZSEF-LEVENTE

KÉPZELETBELI BARÁT

Több szülő is felteszi a kérdést: vajon adhat-e okot aggodalomra, ha a gyermeknek van valamilyen képzeletbeli barátja: megszemélyesített tárgy, odaképzelt állat, plüssmaci, kitalált emberi lény?

Ezekkel a „barátokkal” a gyermekek játszanak, beszélgetnek, sok esetben még az étkezőasztalnál is helyet kell biztosítani a számukra. Talán nem is gondolnánk, de a képzeletbeli barátoknak nagyon fontos szerepe lehet a természetes növekedési és fejlődési folyamatban.

Játszótárs lehet ez a barát különböző helyzetekben, melyek által fejlődik a gyermek képzelőereje és kreativitása. Lehet a gyermek bizalmas társa, akivel megoszthatja titkait. Segít a gyermeknek különbséget tenni a jó és rossz között. A kicsi gyermek már tudja, mi a jó és a rossz, de még nem elég felkészült, hogy vállalja rossz tetteiért a felelősséget. Ezért ha valami rosszat tesz, azt majd a képzeletbeli barátja fogja. Ez a barát sokat elárulhat gyermekükről. Figyelve, hallgatva, miképpen viselkedik, hogyan beszélget vele, sok mindent megtudhatunk gyermekünk lelki világáról, érzéseiről, kérdéseiről, szorongásairól, melyeket sok esetben nem oszt meg velünk!

Ne hagyjuk, hogy gyermekünknek csak képzeletbeli barátja legyen. Fontos, hogy vele egykorú gyermekekkel játsszon, mert ez helyes

és szükséges is a társadalomba, közösségekbe való betagozódáshoz.

Bizonyos esetekben nem engedjük meg gyermekünknek, hogy minden felelősséget a képzeletbeli barátára hárítsa. Az „éjszakai baleséért” lehet hibáztatnia képzeletbeli barátot, de ha mondjuk, eltűnik egy értéktárgy a lakásból, azért már nem elégedhetünk meg a kitalált játszótárs hibáztatásával. Igyekezünk tisztelttel viszonyulni a gyermek képzeletbeli barátjához. Ne felejtjük el a nevét, ne hagyjuk figyelmen kívül a jelenlétét.

Nem tanácsos, ha a gyermek képzeletbeli játszótársát arra használjuk, hogy befolyásoljuk általa a gyermeket. Ne aggódjunk, legtöbb esetben a képzeletbeli barát valahol a gyermek 3. és 5. születésnapja között el szokott tűnni: elutazik, elköltözik, messzi vidéken talál végleges lakóhelyet magának.

GHITEA-SZABÓ JÓZSEF-LEVENTE

A PÓTSZÜLŐ SZEREPE

Sokféle helyzet következménye lehet, hogy a gyermek, illetve gyermekek pótapát vagy -anyát kell elfogadjanak.

Számos ideális eset sorolhatnánk, amikor jó viszony alakul ki szülő és gyermek között, és békés, sőt áldott együttélésben zajlanak a mindennapok. De sajnos olyan esetekről is tudunk, amikor nem éppen felhőtlen a pótszülő és gyermek kapcsolata. Még magyar anyanyelvünk is gazdagon ábrázolja ezt a helyzetet: mostoha.

Mit tehetünk, mire figyeljünk? Mondanom sem kell, hogy mennyire fontos a türelem, a megértés, illetve, hogy megismerje a gyermek az újonnan érkezőt, annak szándékait.

A pótszülő alapvető feladata, hogy a gondoskodására bízott, nem vér szerinti gyermekét szeretetben nevelje fel. Kezdetben talán dőcögösen, konfliktusokkal megrakottan in-

dul a kapcsolat, de annál inkább hálás feladat lehet ez szülő és gyermek számára egyaránt. A szüleit elvesztő, vagy a szülei választását átélt gyermek a lelkében mély sebeket hordoz. Ez hosszú ideig és nehezen gyógyul. Az újravezetés számukra a teljes reményvesztést is jelentheti. Egy rosszul induló második házasságban a gyermekek még évek múltán is reménykednek, hogy szülei újra egymásra találjanak. Az új házasság a reménykedés végét jelenti a gyermekek számára. Ez dühössé, megbántottá, összezavarodottá teszi őket.

A gyermekek szeretetet, kötődést, bizonyos szabályokhoz való alkalmazkodást igényelnek. A pótszülő ne kezelje eltérően a biológia és a nem vér szerinti gyermekeit! A jutalmazásnak, büntetésnek egyformán kell vonatkoznia mindenkire. Próbáljon új családi hagyományokat teremteni. Fontos, hogy legyenek közös foglalkozások, játékok. Érezzék jól magukat, és ne legyen mindez kényszeres. Közben hallgassa meg, vegye figyelembe a gyermekek visszajelzéseit. Elengedhetetlen a jó kommunikáció. Tervezzenek, egyeztetessenek közösen a párjával. Az új helyzetben, az új családban nem fog buktatók nélkül zajlani az élet.

De ha kitartóak vagyunk, nem csak magunkra gondolunk, összeszokott, sőt összekovácsolódott családdá válhat a közösség.

ÉLET A NAGYKÁROLY KÖRNYÉKI SZÓRVÁNYOKBAN

Bár térségünk nem tartozik a fő szórvány vidékek közé, mégis Nagykároly környékén elég sok magyar református diaszpóra él. Ők román vagy sváb többségű lakosok között élnek kisebbségben, és ráadásul többnyire előregedő közösségekről van szó.

Közöttük dolgozni mást jelent, mint egy tömbmagyar közösségben, ahol programokkal színeztetett gyülekezeti élet zajlik, és több sikerélményt könyvelhet el egy-egy lelkipásztor. Am vannak, akik vállalták és vállalják a közöttük való munkálkodást is. Közéjük tartozik Balla Árpád, aki közel 10 évet tevékenykedett az Érkávási Református Egyházközségben.

– *Mikor kerültél erre a vidékre?*

– A teológiát 2004-ben végeztem, és akkor kaptam kinevezést az érkávási és érminszenti egyházközségekbe. Két évvel később átvettem egy harmadik gyülekezetet is, a krasznaszentmiklósi egyházközséget. Ekkor mindegyik gyülekezet 45 lelket számlált, tehát három kis gyülekezetéről van szó. Mielőtt idejöttünk, a gyülekezetnek 20-22 éven át nem volt itt lakó lelkész. A szomszéd településről járt át a lelkész istentiszteletet tartani. Idekerülésünk után beindítottuk a rendszeres vasárnapi istentiszteleteket Érkáváson és Érminszenten egyaránt. Ezen kívül minden évben megtartottuk az egyetemes imahetet és a március 15-i ünnepséget. Anyák-napi ünnepséget szerveztünk, öregek- és betegek vasárnapját. Igyekeztünk minél színesebbé tenni a gyülekezeti életet, és vonzóvá tenni a hívek számára.

Azt vettük észre, hogy ennek a lelki munkának volt eredménye. Ez abban mutatkozott meg, hogy míg egy átlagos vasárnapi istentiszteleten a 45 lélek közül 15-25 jött el, addig az ünnepi alkalmakon ez a szám felemelkedett a 30-35-re is. A lelki munkák végzése mellett anyagi téren is igyekeztünk változtatni. Próbáltunk felújítási munkálatokat végezni mind a templomokba, mind a parókiaián.

– *Érminszenti Ady által egy kiemelkedő település. Érzelmileg neked mit jelent, hogy itt is szolgálhatsz?*

– Ezzel a kérdéssel kapcsolatban azt mondhatom el, hogy mind a mai napig nagy büszkeséggel tölt el, hogy immár lassan 10 éve az érminszenti gyülekezetben szolgálok. Abban a templomban, ahol neves költőnk, Ady Endrét is megkeresztelték. Minden alkalommal egy különös érzés fog el, amikor belépünk

BALLA ÁRPÁD ÉS CSALÁDJÁ

a templomba istentiszteletet tartani. Örülök ennek az élménynek, hogy ez számomra megadatott.

– *Ez idő alatt volt-e keresztelezés ezeken a településeken, vannak-e gyermekek?*

– Kiöregedőben levő gyülekezetekről van szó. Református gyermekek szinte egyáltalán nincsenek. Konfirmandusok már jó néhány éve nincsenek. Ha együtt nézem a három gyülekezetet, akkor azt mondhatom el, hogy az itt töltött éveim alatt a lélekszám, ami 120 körül mozgott, mára már lecsökkent 90-re. A három gyülekezetben körülbelül 25 temetés volt, és mindössze három keresztelező és három esküvő. Csupán 5 konfirmandus volt a három gyülekezetben együttvéve.

– *Ezekre a településekre mi jellemző: nem is voltak fiatalok, vagy azok is elköltöznek, akik vannak? Történik-e visszaköltözés a településekre?*

– Mivel ezekben a falvakban az állattenyésztésen és a földművelésen kívül nincs más munkalehetőség, így az a kevés fiatal is, aki a gyülekezetben volt, a házasságkötést követően, vagy már azelőtt elköltözik. Főleg a közelben levő városokba: Tasnádra, Nagykárolyba vagy Szatmárnémetibe. Ezt a munkahely és a jobb megélhetés reményében teszik. Így jórészt csak az idősek maradtak, és a gyülekezetek nagy része özvegyasszonyokból áll, hisz a legtöbb családban a férfiak mentek el előbb. Többnyire tehát idősebb egyedülállók alkotják a gyülekezeteket. Azt kérjük református testvéreinktől, hogy hordozzák imádságaikban ezeket a gyülekezeteket!

SEBESTYÉN ELŐD

MEGÚJULÓ HARANGSZÓ

Elindulása óta állandóan változik, formálódik egyházkerületünk gyülekezeti lapja, a Harangszó. Ebben az évben ismét egy új fejezethez érkezett a lap, és megújult formában, gazdagodó tartalommal keresi az olvasó, művelődő református embert és a református családot. A lap széles látókörben tudósít nemcsak arról, hogy mi történik az Egyházban, hanem arról is, hogy mi történik az Egyházzal a világban, ezáltal is a hitvalló keresztyén református ember szellemi és társadalmi mozgásbiztonságát segítve elől.

Az igemagyarázatok és a lelki önvizsgálatra szólító gondolatok mellett a református hitvalló öntudatot erősítő teológiai témájú írások is megjelennek a lapban, egyszerű, érthető és érdekesítő stílusban. A református egyházban és a nagyvilágban élő keresztyénségben történő eseményekről szóló tudósítások a keresztyén tájékozottságot, az évfordulók, egyháztörténelmi érdekességek pedig a művelődést szolgálják.

Minden lapszámban külön oldal foglalkozik a családi élet megannyi problémájával és kérdésével, de külön oldala van a gyerekeknek is, ahol a mindennapi élet apró-cseprő dolgairól szóló tanulságos történetek mellett kézimunka és rejtvény is várja őket.

Szolgálja továbbra is a Harangszó hitvalló életünket és az élet istentiszteletében való hűséges megállásunkat.

A Szerkesztőbizottság nevében:
VISKY ISTVÁN felelős szerkesztő

KÖZLEMÉNY

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége 2014. március 22-i közgyűlésén a következő határozatot fogadta el:

„A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége, Isten iránt hálát adva, megköszöni Fábian Tibor főszerkesztő úrnak és a szerkesztőbizottság tagjainak, a Harangszónál töltött időszak alatt, a Presbiter Szövetséggel való gyümölcsöző együttműködést. Úgy gondoljuk, hogy a presbiteri rovatban megjelent cikkeik, tudósítások, segítettek megismertetni a presbiterek egyházban való munkáját.

A fent említett személyek életére és további munkájukra kérjük Isten gazdag áldását.”

KREK PRESBITER SZÖVETSÉG KÖZGYŰLÉSE

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Máramaroszigeti Református Egyházközség presbitériuma pályázatot hirdet kántori állás betöltésére. Érdeklődni, jelentkezni a máramaroszigeti református lelkészi hivatalban (tel: 0262-311-924, e-mail: listvan2004@yahoo.com), illetve a Nagybányai Református Egyházmegye esperesi hivatalában (tel: 0262-212-770) lehet.

LOVÁSZ ISTVÁN lelkipásztor

FEJTÖRŐK

1. Péter tegnapelőtt 17 éves volt, jövőre 20 éves lesz. Hogyan lehetséges ez?
2. Meghalt az öreg arab. Végredelethe szerint a két fia közül az örökli mesés vagyonát, amelyikük tevéje egy verseny során leglassabban ér a legközelebbi oázisig. A végredelet felolvasása után a két fiú tevére pattant, és gyors iramban elindult az oázis felé. Miért?
3. A folyó egyik partján álls, a túlsó oldalon van egy barackfa. Hogyan mész át a másik oldalra nyáron? Van egy csónakod, így át tudsz evezni. És télen, hogyan mész át barackot enni? A folyó befagyott, így nem tudsz csónakkal menni.

MEGOLDÁSOK:
 1. Tegnapelőtt 17 éves volt, azaz december 30-án.
 Tegnap, december 31-én 18 éves lett. Ma január 1. van, tehát még ebben az évben, december 31-én 19 éves lesz, jövőre pedig 20.
 2. Mindenkinek a másik tevéjén ül.
 3. Schögy: Téli nem terem barack.

NYÁRI JÁTÉKOK

Ugye, még szoktatok játszani? Van labdátok is? Akkor irány a szabadba, keressetek játszótársakat, én adok ötleteket!

LABDACICA KÖRBEN

A játékosok kört alakítanak. A kör vonalát a talajon is meg kell húzni. Egy tanuló a körön belül helyezkedik el, ő lesz a labdacica, a többiek pedig a körön kívül állnak, egyenlő távolságra egymástól. A körön kívül álló pajtások egymásnak gurítják (dobják vagy rúgják) a labdát, tetszés szerint: szomszédnak, szemben levő társuknak egyaránt. A cica feladata, hogy a labdát megszerezze. Amelyik játékos gurítása után ez sikerül, az lesz a következő labdacica.

Szabályok:

- A cica a körön kívül nem érintheti a labdát.
 - A kívülálló úgy gurítja a labdát, hogy az a körön belül érjen el a következő játékoshoz.
- Kellék: 1 db labda
 Változat: 2 cicával, 2 labdával

BOMBÁZÓ

Alakítsatok két csapatot, és jelöljétek ki a pályát! A két alapvonal mögött sorakozzatok fel! Minden csapatnál 2-3 kislabda van. A pálya közepére keresztbe tegyetek egy padot! Arra állítatok fel 5 darab vízzel töltött flakont!

Feladat: Találjátok el a flakonokat! Győz az a csapat, amelyik több flakont tudott átdobni az ellenfél oldalára.

ANNÁCSKA TÖRTÉNETEI – A SÁTOROZÁS

Az iskola, ahová Annácska járt, sátoztábor szervezett, de Annácska osztályából nem akart menni senki. Annácska nagyon vágyott, anyát mondta, elengedi, ha még megy valaki az osztálytársak közül, így Annácska rávette Vandát, hogy menjenek együtt.

A tábor előtti napokban a lányok lázas készülődésben voltak. Válogatták a ruhákat, lámpát vetek éjszakára, kétszemélyes sátrat kértek kölcsön.

Eljött a táborozás előtti nap. Mindent bepakoltak, a táskák már délben készen álltak az előszobában. Anyu meg is jegyezte:

- Annácska, túl hamar elkészültél. Nehogy történjen valami!

De Annácska csak nevetett:

- Ugyan, anyu, mi tud történni!

- Jöhet egy vihar, és el sem tudtok indulni.

- Anya, ne légy vészjósló! - mondta Annácska.

És nemsokára csörgött a telefon. Vanda anyukája volt. Vanda belázasodott, és nem mehet a táborba. Annácska sírva fakadt. Nem tudta, mi lesz most. Elmenjen Vanda nélkül? Vajon anyu elengedi egyáltalán? Hogyan fog telni a táborozás így? Nem tudta mitévő legyen, és anyu sem.

A táskák ruhákkal megrakva ott álltak az előszobában. Mintha még az is szomorú lett volna. Annácska legalábbis úgy látta.

Délután a kislány átment Vandához. Lázasan és kisírt szemekkel feküdt az ágyban. Sajnálta a táborozást. Mikor meglátta Annácskát, megtörölte a szemét, és így szólt:

- Ugye, te azért elmész?

- Nem tudom, nélküled nincs kedvem. Te sem mennél, ha én lennék beteg! - felelt Annácska.

- Menj csak nyugodtan! Aztán majd elmeséled. Vidd a sátrat, biztosan jó lesz!

A két barátó együtt sírdogált, amikor megjelent Vanda anyukája egy tányér sütivel.

- Ne búslakodjatok, lányok. Nincs vége a világnak! Annácska, te menj el a táborba, és érezd jól magad!

A két barátó még kicsit beszélgetett, majd Annácska hazaindult. Egész úton azon gondolkodott, mitévő legyen. Amikor hazaért, anyu megvigasztalta, és úgy döntött, mégis elengedi Annát a táborba.

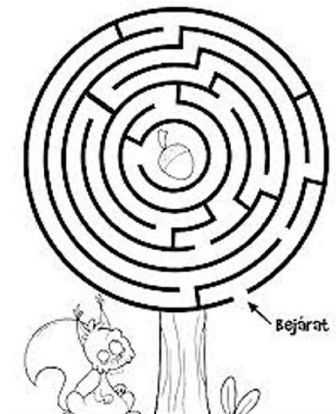
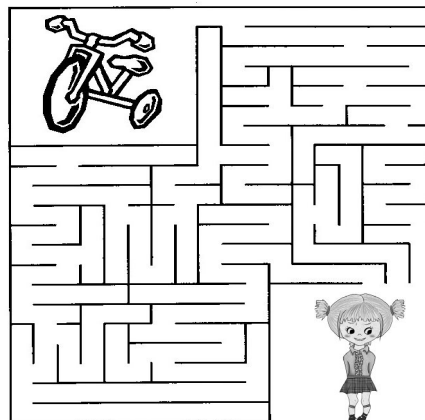
Reggel korán kikísérte Annácskát a buszhoz. Felszállt, integetett anyunak, majd helyet keresett. Hátul, az utolsó sorban egyedül ült egy negyedik kislány. Kisírt szemekkel szorította magához a maciját. Kiderült, az ő barátónője is megbetegedett, és egyedül indult neki a táborozásnak. Annácska leült mellé. Mire megérkeztek a táborba, mindketten megvigasztalódtak és összebarátkoztak.

A tábor fantasztikusan telt. S mi lett közben az otthon maradt kis beteg barátókkal? A lányok minden nap felhívták őket, és élménybeszámolót tartottak. Vanda így észre sem vette, olyan gyorsan telt el ez a hét. És olyan volt, mintha ő is ott lett volna. A barátónője egy nap sem feledkezett el arról, hogy beszámoljon a napi eseményekről.

Vanda alig várta, hogy Annácska hazajöjjen, és együtt játszanak. És tudjátok, mi volt az érdekes? Nem volt irigy Annácskára. Ilyen egy igazi barát.

KURTA-TÓTOS BEÁTA

LABIRINTUSOK – BELE MERSZ VÁGNI?

MUZULMÁNOK MAGYARORSZÁGON

A Magyar Egyházak Ökumenikus Tanácsa tett látogatást az elmúlt hónapban a Magyarországi Muszlimok Egyházánál. Magyarországon a muszlim gyökerekkel rendelkezők száma tízezer körül van.

Szentpétery Péter bizottsági elnököt és Fischl Vilmos főtitkárt Sulok Zoltán Szabolcs, a Magyarországi Muszlim Egyház elnöke illetve Sefta Nacer és Bishr Abdulfatah vezetőségi tagok fogadták. A kötetlen beszélgetés a közösségben való magatartás, bűn, bűnbocsánat kérdéseivel kezdődött, majd az iszlám történetével folytatódott.

Arra a kérdésre, hogy egységes-e az iszlám vagy sem, Sulok Zoltán Szabolcs elmondta, hogy hittétel szerint egységes: nem lehet hozzátenni és elvenni sem. Ez nem vonatkozik a síitákra, de Magyarországon szervezetenként gyakorlatilag csak szunniták vannak. Nincs szükség egységes szervezetre, amíg a hittételek szintjén egység van. A síiták (si'at Ali – Ali támogatói) szerint csak Mohamed leszármazottai illetve rokonai lehetnek volna és lesznek majd törvényes kalifák. Ali (656–661) Mohamed unokatestvére volt. Innen erednek az iszlám világ nagy belső ellentétei.

Ami a magyarországi tanítók, imámok, sejkék kiválasztását illeti, ez pályázat alapján történik: hit, tudás, viselkedés, erkölcsi tartás szempontjai alapján. Ne legyen egyetlen vallásjogi iskola elkötelezettje, amikor a hívek között mindegyiknek a követői megtalálhatók. És ne akarjon úgy viselkedni, mintha muszlim országba érkezett volna. A hétfégi vallásokta-

SULOK ZOLTÁN SZABOLCS HATÁROZOTT JELENLÉTEK AKAR

táson közel kétszáz gyerek vesz részt, 7-16 éves kor között. A magyarországi muszlimoknak Budapesten két, Szegeden, Pécsen, Salgótarjánban pedig egy-egy mecsetje van, Debrecenben egyelőre egy tornateremben jönnek össze.

Magyarországon két olyan iszlám kegyhely található, amely a török kor óta kisebb-nagyobb megszakításokkal használatban maradt. Gül Baba türbéje a Rózsadombon az egész iszlám világban számon tartott zarándokhely. Pécssett Jakováli Hasszán pasa dzsámijában az 1980-as évek óta a város muszlim közössége rendszeresen megtartja a pénteki imát, de a műemlék továbbra is állami tulajdonban van.

A két bejegyzett iszlám egyház közül a Sulok Zoltán vezette Magyarországi Muszlimok Egyháza a régebbi, ezt 2000-ben alapították. Három évvel később a hívek egy része kivált, és létrehozta az Iszlám Egyházat. Meg kell még említeni az 1988-ban alapított Magyar Iszlám Közösséget. Ez a kicsi gyülekezet szinte kizárólag iszlám hitre áttért magyarokból áll.

VIATOR

ALIG MARADT KERESZTYÉN A SZÍRIAI HOMSZ VÁROSÁBAN

A szíriai felkelők által megszállt Homsz városát egy évvel ezelőtt kerítették körül a kormány katonái. Az Aszad-ellenes felkelés egyik központjának számító város keresztyének lakta negyedében dzshádista felkelők dúlnak és megszárolnak, ráadásul a lakosság a lázadók és a kormánycsapatok összecsapásait is kénytelen elszenvedni.

TÍZEZER ÉV ÓTA ÁZTATJA VÉR EZT A FÖLDÉT

A város történelmi negyedében élő hatvanezer keresztyénből mára csupán 28 maradt. Éhínségtől szenvednek, de nem akarják elhagyni otthonaikat, mert félnek, hogy hátrahagyott házaikat kifosztják és felégetik. A néhány kinttartó lakoson kívül egyetlen pap maradt a vá-

rosban, egy holland jezsuita, Frans van der Lugt, aki az 1970-es évek elejétől Homszban él. Úgy döntött, nem megy el, mert tudja, hogy ha elhagyja kolostorát, az épületet lerombolják. „Az egész szír nép szolgálatára vagyok itt. Ha ez a 28 keresztyén mind elmenekülne, én akkor is itt maradnék” – jelentette ki.

A pap drámai helyzetről számolt be: „Szinte minden házat leromboltak a környéken. Az emberek az éhhalál szélén állnak: egyre csak az utcákon bolyonganak, hogy legalább a gyerekeik részére valami ételmezt találjanak. Erejük fogytán, arcuk viaszszárga. Már a felkelők sem merik megtámadni őket. Reggelente olajbogyót eszünk, és teát iszunk, esténként pedig megpróbálunk levest főzni az utca kövei között kinövő növényekből.”

P. van der Lugt a médian keresztül kért segítséget a nemzetközi közösségtől. „Élni akarunk, nem akarunk rettenetes kínok között éhen halni! – hangzott a segélykiáltása. – A legnagyobb veszély, amely rám leselkedik, az elkeseredés. Meg kell őriznem a reményt, ha továbbra is hasznára akarok lenni a körülöttem élőknek.” – számol be a La Croix.

HETEDIK KÜRTSZÓ

NEM LELKI FEGYVERZET

Miért támogatja sok amerikai keresztyén a szabad fegyverviselési jogot? A kérdés különösen a Sandy Hook-i általános iskolai tömegmészárlás óta foglalkoztatja az amerikai közvéleményt, amikor 2012-ben egy 19 éves fiatalember 20 kisiskolás gyermeket és 6 tanítónőt mészárolt le pár perc alatt, majd öngyilkosságot követett el. Az alig két éve történt esemény óta nem kevesebb, mint 74 iskolai és egyetemi fegyveres támadás történt már az Egyesült Államokban, a gyermek és fiatalok halálát okozó áldozatok száma a százhoz közelít.

A washingtoni vezetés gyakorlatilag semmit nem tett a fegyverviselési törvényi szabályozásáért, aminek részben a nagyon befolyásos fegyvergyártók lobbija, részben pedig az amerikaiak beteges ragaszkodása az alkotmány által garantált fegyverviselési szabadsághoz az oka.

A legerőtelenebb ugyanakkor az amerikai konzervatív keresztyének nagy részének a kérdéshez való hozzáállása, akik a leghangosabban védik a fegyverhez való jogaikat. Ezeknek a keresztyéneknek az érvelése meghökkenítő módon ugyanaz, mint a liberális amerikaiaké: meg kell védenünk magunkat. Az egyre terebélyesedő társadalmi erőszakra válaszul tehát még sok keresztyén is fegyvereket halmoz fel, ami még inkább hozzájárul az általános félelemhez és neurotikus társadalmi légkörhöz. A teológiai indoklás amilyen egyszerű, olyan cinikus: nem a fegyverviselés szabadsága ellen kell küzdeni, hanem a szívekben uralkodó bűn ellen.

Az egyik legbefolyásosabb – nem keresztyén – amerikai internetes blogger, David Michael Macfarlane, a Huffington Post országos lapban közölt terjedelmes írást a kérdésben. A blogger leírja, hogy van a keresztyéneknek egy csoportja, amelyik Megváltó Urának a szelídységét és szeretetét úgy éli meg egy egyre inkább eldurvuló társadalomban, hogy elutasítja a fegyverviselést, és ha kell – Ura példáját követve –, inkább a másik arcát is oda-tartja. „Ezek az emberek megmutatják a keresztyénség lényegét és igazi tartalmát. Minden ilyen hitvalló keresztyén egy érték ezen a világon” – írja a jegyzetében.

Atkozott az a férfi, aki emberben bízik, és testi erőre támaszkodik (Jer 17,5) – tanítja az Írás. A hitvalló keresztyén pedig az oroszlánok, a máglya és az élésre töltött fegyverek előtt válik nyilvánvalóvá.

VIKTOR ISTVÁN

ÉVFORDULÓ

THOMAS CRANMER (1489–1556)

525 éve, 1489. július 2-án született Thomas Cranmer angol reformátor, az első prot. canterbury-i érsek, az anglikán egyház „atyja”. Tevékenységét a Rómától való elszakadást és az egyház feletti felsőbbiséget kinyilvánító (1534) VIII. Henrik, ill. VI. Eduárd idején fejtette ki, a katolikus Tudor Mária máglyára küldte. Nevéhez fűződik az angol Biblia (1539) bevezetése, a *Book of Common Prayer* (1549, 1552) c. liturgikus könyv és a 42 cikkely (1553) c. hitvallási irat.

ANTONIUS WALAEUS (1579–1639)

375 éve, 1639. július 9-én hunyt el Antonius Walaeus (Antoine de Wael) holland kálvinista teológus, leydeni egyetemi tanár, az indonéziai misszionáriusokat képző

Seminarium Indicum alapítója és vezetője. A dorti (dortrecht) zsinat (1618–19) delegáltjaként is az arminianus (remonstráns) nézetek ellen küzd, a kálvinizmus öt pontjának is nevezett tanítás egyik megfogalmazója. Az első, eredeti nyelvekből fordított holland Biblia, a *Statenvertaling* (1637) társfordítója.

MAKKAI LÁSZLÓ (1914–1989)

100 éve, 1914. július 10-én született Makkai László történész, Makkai Sándor ref. püspök fia, több tudományos intézet munkatársa, MTA-tag. Legfőbb kutatási területei: Erdély középkori története, a magyar-román történelmi kapcsolatok, 16-17. sz-i művelődéstörténet. Az *Erdély története* I–III. (1986) társzerkesztője, a *Világtörténet* és a református *Confessio* lapok főszerkesztője, a debreceni ref. teológia egyháztörténet tanára, az Országos Ref. Gyűjteményi Tanács elnöke volt.

LEÉGETT A NÜRNBERGI REFORMÁTUS TEMPLOM

A magyar református gyülekezetnek is otthont adó Szent Márta templom június 5-én a hajnali órákban vált a tűz martalékává.

A súlyos tüzesettel szemben a kiterjedő tűzoltók is tehetetlenek voltak, csak a tűz továbbterjedését tudták megakadályozni. Szentanúk arról számoltak be, hogy az éppen teljes felújítás alatt álló templom tetőszerkezete fogott lángot és omlott be, magával ragadva a harangot és az orgonát is. A belső terek is teljesen kiégték, egyedül a város legrégebbi, gótikus ólomüvegablakai maradtak épen annak köszönhetően, hogy éppen a szomszédos Münchenben restaurálják őket. A tűz okait még vizsgálják, annyi bizonyos, hogy sok milliárd eurós kár keletkezett – számol be a reformatus.hu.

A Márta templomot 1385-ben szentelték fel, és Nürnberg egyik legrégebbi egyházi épülete. A templom 1800 óta a református gyüle-

FÁJDALMAS VESZTESÉG

kezet otthona. A templomra teljes felújítás várt, a tűz következtében az építési terület közvetlen szomszédságában álló, a lelkeszi hivatalnak is otthont adó gyülekezeti irodát, illetve az óvodát is be kellett zárni bizonytalan időre. A református közösség pillanatnyilag a szomszédos katolikus templomban tartja istentiszteleteit, a pünkösdtől is már ott ünnepele.

ÉGYRE KEVESEBB KERESZTYÉN A SZENTFÖLDÖN

Miközben a világ keresztyén turistái nagy számban fordulnak meg Betlehemben és a környező Jeruzsálemben, sok palesztin keresztyén abban reménykedik, hogy követheti már külföldre költözött rokonait.

A keresztyén közösségek az egész Közel-Keleten nemzedékek óta fogynak, s ezt a folyamatot különösen felgyorsították az „arab tavasz” forradalmi, és a radikális iszlám előretörése.

KIÜRÜLŐ KERESZTYÉN TEMPLOMOK A SZENTFÖLDÖN

A keresztyénség bölcsője nem szenvedett el olyan véres csonkítást, mint a szomszédos Szíriában vagy Irakban, de a szentföldi keresztyének is elvándorolnak, az izraeli megszállást kárhóztatva gazdasági lehetőségeik elsorvadása és mozgásszabadságuk korlátozása miatt.

1947-ben, a brit uralom utolsó évében Betlehem lakosságának 85, Jeruzsálemben 19 százaléka volt keresztyén. Ma ez az arány 20, illetve 1,8 százalék. Az egymástól tízpercnyi autóra fekvő két várost ma ormótlan betonfal választja el egymástól, amelyet Izrael egy évtizede, a palesztin felkelés után épített.

A létszámcsökkenés részben a keresztyéneknek a muzulmánokhoz és zsidókhoz képest alacsonyabb születési arányszámával magyarázható, de fő oka mégis az elköltözés. Az Izrael határain belül élő keresztyének helyzete jobb, mint a megszállt területeken élő nemzet-társaiké. Számuk Izrael állam 1948-as alapítása óta 34 ezerről 125 ezerre nőtt. mult-kor.hu

FRISKA

Egyszer egy teológus hallgató ünnepi legációba ment egy gyülekezetbe. Nagyon bizott a szónoki képességeiben, ezért nem nagyon készült fel az igehirdetésre. Az ünnepi istentiszteleten elé is mondja a prédikációt, hatalmas, nagyívű mondatokban, látványos gesztusokkal kísérve, alaposan körbejárva minden gondolatot.

Az istentisztelet végén megkérdezte az időt, sokat tapasztalt helyi lelképásztort:

– Aztán hogy vélekedik a tiszteletes úr a prédikációról?

– Hát fiam – válaszolta a lelképásztort –, harmonikus, kiegyensúlyozott igehirdetés volt, mert ami hiányzott a mélységéből, azt hozzáadtam a hosszához.

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221-0323

Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Szerkesztőbizottság: Ghitea-Szabó József-Levente, Kurta-Tóth Beáta, Oroszi Kálmán, Rácz Ervin, Tokár Sándor, Wagner Erik.
Felölős szerkesztő: Visky István. **Tördelőszerkesztő:** Petrikó Ildikó. **Szerkesztőség:** 410001 Nagyvárad, Moscovoi (Szilágyi Dezső) u. 14. sz. Tel.: 0726-242824, 0259-416067. E-mail: harangszo.ujtag@gmail.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenci Kertész Ábrahám Nyomdájában. **Felölős vezető:** Wagner Erik. A lap terjesztése a lelkeszi hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező írásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza.